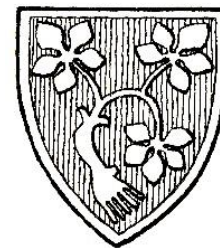

zprávy

roudnické farnosti

58. číslo – září 2021

ÚVODNÍK

MOJE LETNÍ PUTOVÁNÍ

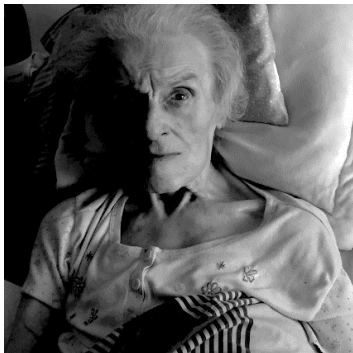
Vždycky jsem rád chodil a od té doby, co jsem došel k hrobu sv. Jakuba staršího v roce 2013, si každý rok aspoň týden v létě na putování rezervuji. Sehnal jsem si spolupoutníka, Jardu Hesse, bechlínského farníka a bezva parťáka. Letos jsme vyrazili do Orlických hor. Když už jsme dojeli do Náchoda, nenechali jsme si ujít malou zacházku do Bělovsí na vyhlášenou minerálku Idu. Pěkně ostrý výstup na hlavní hřeben k Jiráskově chatě v Dobrošově jsme krátce přerušovali u betonových bunkrů všech velikostí, kterých je v této části hor neskutečné množství. Celou nastoupanou výšku jsme ztratili při sestupu k chatě v Pekle, perle architekta Dušana Jurkoviče. Po noci krásně strávené na blízké louce pod hvězdami se vstávalo brzy, stejně jsme ke kostelu v Novém Hrádku dorazili až po Ite misa est. Pan farář, bodrý Polák, nám nabídl, že brzy jede na další mši a rád nás svezí. Tak jsme slavili eucharistii s pár místními ve Sněžném v kapli ne větší než cimříčka v paneláku. Nádherný duchovní zážitek.

Další den jsme k večeru došli k hlavnímu cíli naší pouti, do Neratova. Kdo zde nebyl, ať si o něm aspoň počte na stránkách Sdružení Neratov, a pak se tam rád vydá. My jsme základní informace dostali již od chalupáře na kraji obce. Ta se totiž vylidnila po válce odsunem Němců, ale zalidnili ji brzy chalupáři. Krátce po revoluci 1989 sem přišel P. Josef Suchár, nesmírně činorodý chlap. Postupně se pustil do opravování ruiny kostela a společně založili Sdružení Neratov a budovali chráněnou dílnu pro dvě desítky hendikepovaných, restauraci, obchod, později pivovar a občerstvení se společenským sálem.

Protože v plánovaném čase nám vybyl jeden den, nabídli jsme otci Josefovi, že celý den tam přidáme ruku k dílu. A tak jsme ho ještě s dalším dobrovolníkem z Brna a strávili kopáním, čistěním základů a pokládáním melioračních trubek kolem presbytáře. Hrubou práci nejlépe zvládal pan farář, který si na to ze svého pořídil pořádný bagr a pracoval s ním s virtuozitou letitého bagristy. Na večerní mši jsme se sotva odšourali a po dvou pivech šli sbírat síly na další kus orlického hřebene. Za Zemskou branou, kde divoká Orlice opouští polské hranice, jsou ještě dva krásné kopce, a tak jsme po týdnu dorazili až do Lanškrouna. Času nebylo nazbyt, a tak jsme stihli jen supersnídani v místní pekárně, ale už ne návštěvu u P. Zbignieva, což nás ovšem moc lákalo. Tak snad někdy příště.

Tomáš Petrák

KDO JE KDO

Paní Helena Jandová je už několik let obyvatelkou domova důchodců v Roudnici nad Labem, kam chodíme každou středu odpoledne sloužit bohoslužbu, nebo aspoň s eucharistií. Letos v květnu oslavila 100. narozeniny. Bylo to zrovna v době, kdy hygienická opatření nedovolovala návštěvy, a tak narozeninové oslavy byly velice skromné. Přinesl jsem paní Jandové květinu z farní zahrady a chvíli si s ní povídal.

Na co vzpomínáte nejraději?

Nevím, co bych řekla. Když vzpomínám, tak na to, jak jsem byla malá a jak jsme v rodině žili. Byly to hezké časy, rodiče nás měli rádi a my je. Na Vánoce jsme odtáhli stůl doprostřed a seděli okolo, abychom neshazovali hrnečky s moukou a solí, které jinak visely na stěně nad stolem. Dveře do pokoje, kde stál stromek, byly prosklené a naši přes ně vždy přehodili deku, abychom tam neviděli. Já jsem jednou šla a podívala se a vykřikla: „Bože, tady už byl Ježíšek!“ Tak naši honem šli a zahrnuli to. Na Mikuláše jsem byla u paní, která bydlela v přízemku. Její manžel měl ponk a na něm jsem viděla takové vysoké bačkory. Přišel Mikuláš a já jsem poznala podle těch bačkor, že je to ta sousedka.

Kde jste vyrůstala?

V Praze na Žižkově. Jestli to znáte, jak byla reálná škola vedle kostela svatého Prokopa. Pak jsme se stěhovali do Riegrovy ulice a pak jsem se vdala, a to jsme bydleli v Karlově ulici na Starém městě. A později jsme se s manželem přestěhovali zase na Žižkov do Příběnické ulice.

S rodiči jste jako malá chodila do kostela svatého Prokopa?

Ano.

Vybavíte si nějaké zážitky?

Ani ne.

Když přišla druhá světová válka, to už jste byla skoro dospělá. Jak jste to v Praze prožívali?

Ve 40. roce jsem se vdávala. To mi bylo 19 a 2 měsíce.

Kde jste se vdávala?

U svatého Prokopa. Večer.

Večer?

V sedm hodin jsme odjeli od fotografa do hostince proti Masarykovu nádraží.

Co dělal manžel?

V Karlíně skladního účetního.

Měli jste za války nějaké těžkosti?

Měli jsme v domě v Karlově ulici židovku. Vypravila svého syna do koncentráku a pak šla sama.

Ve 42. roce jsem šla do práce. 24. února 1945 jsem byla v jednom domě u kamarádky. Najednou začalo houkat, padaly bomby. Vedle na barák spadla bomba, naproti na barák spadla bomba. Byla jsem ráda, že jsem unikla.

Kam jste šla do práce?

Na Hlavní nádraží v Praze za přepážku.

Jak dlouho jste tam pracovala?

Do 58 let. Dělala jsem v účtárně, ale nepohodla jsem se kolegou, tak psal na závodní výbor, a tak jsem různě putovala, práce bylo hodně, nakonec jsem dělala hospodářku.

Budova Hlavního nádraží je teď nově opravena a vypadá moc pěkně.

Za mě ještě upravovali příjezd vlaků. Až do parku, takže teď už tam nejezdí elektrika. Potom, to už jsem odešla, to opravovali znova, ale to už jsem neviděla.

Jak jste se dostala do Roudnice?

V Roudnici měl manžel rodiče. Měli baráček a za komunistů přišli, že ho zbourají, že tam budou dělat park a když ho nedáme, tak ho budeme muset zbourat sami.

Co je to za park?

Předtím než se Havlíčkova zatáčí nahoru ke hřbitovu. Tam byl strom na zahrádce. Ten se rozrostl a je obrovský.

Náš rozhovor natáčím na telefon. Jak se na to díváte, když to třeba porovnáte s dobou, ve které jste vyrůstala?

Jak se na to dívám? Obdivuju to, ale nerozumím tomu.

Jaká událost ve vašem životě byla největší?

Když mi bylo 12, tak jsem jela k babičce do Budějovic. Babička bydlela kousek za městem a tam byla topolová alej, byla nádherná a kousek se šlo a tam bylo pole plné karfiolů, takové krásné. Ke strejčkovi a tetě se šlo asi hodinu polema a tam měli výjezdni restauraci s velikou místností s hracím strojem a venku přidělané lavice a stoly. Pak se tam za nějaký čas nastěhovaly další dvě rodiny a nakonec to museli všichni opustit, protože to celé rušili, dělali tam letiště. Bylo to škoda těch topolů. Já je pořád slyším, jak to šumí.

Děkuji, paní Jandová, a ještě jednou přeji hodně Božího požehnání.

Jan Horák

CO BYLO

BENEFIČNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL POOSMÉ: „VĚŘTE NEVĚŘTE“

Umělecká skupina OLDstars již poosmé připravila další ročník benefičního divadelního festivalu OLDstars on the ROUD – letos s příznačným podtitulem „Věřte nevěřte“. Do poslední chvíle totiž nebylo jisté, zda festival v důsledku koronakrizy vůbec proběhne. Proběhl o víkendu 10. - 12. 7. 2021, přivítal na 400 návštěvníků všech věkových kategorií a nabídl širokou škálu kulturních zážitků. Většinu programu tvořily inscenace hereckého studia OLDstars, a to jak starší osvědčené kusy, tak i novinky uplynulé sezony. V té nejenže nebylo možné hrát pro diváky, ale ani zkoušet nové inscenace. Divadlo však přežilo v průběhu staletí mnohé katastrofy, a tak několikaměsíční přestávka byla jen impulsem pro další tvorbu. Přímo pro festival byly nazkoušeny tyto inscenace: Spílání publiku nobelisty Petera Handkeho, Jednu vyber Neila Labuta, Plešatá zpěvačka Eugenea Ionesca nebo UBU na motivy Krále Ubu od Alfreda Jarryho. Letošní přípravka k přijímačkám na divadelní akademie se představila v performance Shakespeare v jedné minutě. Z mladé generace režisérů OLDstars nastudoval Prokop Košař hru Láska a informace Caryl Churchillové nebo Anna 11. března Palomy Pedrero, Jan Šípál připravil projekt Vztekli psi, Emma Žežulová s Anastázií Landovou připravily openair adaptaci Máchova Máje. V reakci na předpokládaná omezení jsme připravili i blok online představení, která diváci mohli sledovat ve svých mobilních zařízeních přímo v areálu klášterní zahrady nebo z pohodlí svého domova. V online bloku mohli diváci zhlédnout Komoru, Bílou nemoc 2.1 nebo si poslechnout pohádkové čtení do sluchátek O princi Čekankovi. Díky sponzorskému daru firmy Rete s.r.o. jsme mohli našim divákům zprostředkovat kvalitní internetové připojení. Další letošní novinkou byla nová lokalita roudnického Kina Sokol, kde kromě divadelních inscenací byl na velkém plátně uveden videozáznam inscenace Rečičky. A ani na letošním ročníku OLDstars on the ROUD nechyběly inscenace absolventů OLDstars z řad profesionálních divadelníků. Jako každý rok je i letos výtěžek benefiční. O částku se podělí klášter a provozovatelé roudnického kina Sokol. Za uplynulé ročníky se studentům z OLDstars podařilo pro klášter vybrat celkem více než 250 000 Kč, čímž přispěli například ke zřízení Klášterního klubu nebo vzniku Ekocentra Zvonice. Benefiční činnosti se však OLDstars věnují již dlouhodobě - monodrama Všechny báječné věci v hlavní roli s Danielem Krejčíkem podpořilo spolek Nevypuštější duši, inscenace Margaritě uváděná ve Werichově vile v jediné roli s Ljubou Krbovou podporuje pravidelně Alianci žen s rakovinou prsu a projekt Bellis Young & Cancer, a rezidenční projekt Vinohradského divadla Nikdy uváděný v bytovém divadle H2/O věnuje tržbu Spolku Ichtýóza. Festival OLDstars on the ROUD 2021 byl podpořen grantem Ministerstvem kultury – Státního fondu kultury. Děkujeme také SOŠ a SOU a Gymnáziu v Roudnici nad Labem a jejím ředitelům Ing. Richardu Červenému a Mgr. Petru Dobešovi za pomoc a podporu při organizaci festivalu.

Elisa Speváková, koordinátorka festivalu

ZTRACENÁ A VYZKOUŠENÁ

Během týdenního sebezkušenostního pobytu pražské mládeže, kterou tradičně pořádáme v srpnu ve spolupráci s DDM Praha 3 – Ulita pod názvem Praotec.cz, jsme na účastnících vyzkoušeli nový dvoudenní program Ztracená, který jsme připravili ve spolupráci s Katechetickým střediskem. Název neodkazuje ke známé roudnické restauraci, ale ke ztracené ovci, která je průvodcem příběhu a ruční práce. Během programu se totiž ručně zpracovává ovčí vlna, od hnědavé hmoty odstřižené ze zvířete, k voňavému bílému výrobku. Program je zaměřený na otázky cesty, služby a vlastní hodnoty. Pokusy na zvířatech i dospívajících proběhly uspokojujivě, vznikly cenné myšlenky i výtvary a prožili jsme příjemný, pokojný čas. Těším se, až vám program o Ztracené ovci nabídneme, nejpozději v postní době.

Zuzana Horáková

SÁZENÍ V EKOCENTRU

V březnovém čísle Zpráv jsme informovali o získaném grantu Nadace Partnerství. Většinu sázečích akcí jsme plánovali na jaro, ale kvůli epidemii je přesunuli až za prázdniny. Během jara ale vznikly na svahu pod zvonicí vsakovací záhony, kvůli kterým jsme vykopali a přemístili mnoho tun zeminy a šterku. Hrábli si jak klienti PMS Litoměřice (ne zcela dobrovolně), tak i Bára Matiašová (úplně dobrovolně). Díky za pot a mozoly. Záhony jsme zpevnili broskvoněmi, za které děkuji Jiřímu Krejčímu. A dík patří i dětem z D8, se kterými jsme je sázeli. 3. a 4. září jsme začali sázet 400 sazenic květin a bylin do rajského dvora a na bylinkovou zahradu a Hanka Beranová, instruktorka včelaření, nám velmi zajímavě vyprávěla o životě v úlu. Díky všem statečným, kteří na akci spolupracovali. Bylo nás trochu méně, než jsem čekal, tak v sázení budeme muset ještě chvíli pokračovat. Těším se, až se sazenice rozrostou a zaplní záhony, ale na to si asi budeme muset počkat do dalšího jara.

Jan Horák

CO BUDE

BOUDA POD ZVONICÍ

V rámci Klubu kutilů postavíme 8. a 9. října pod zvonicí boudu na nářadí a pro zázemí Ekocentra. Do této boudy bude přivedena pitná voda, abychom ji již nemuseli vozit na akce v barelech nebo tahat hadicí od kláštera. Stavbu povede Miloš Kratochvíl, který nám již pomáhal s altánkem na bylinkové zahradě. Na jeho další práce se můžete podívat na www.mildovohriste.cz. Při stavbě využijeme každou ruku, ale především bych rád pozval všechny, kteří by se od šikovného řemeslníka rádi něco přiučili a získané know-how pak třeba využili u sebe doma. Počítám, že stavba začne v pátek odpoledne a bude pokračovat celou sobotu

a výsledkem bude hrubá kostra, kterou následně překryjeme. Přesné časy a instrukce ještě přineseme.

Už teď se v ekocentru střídají dětské skupiny z D8 a Charity, probíhají zde kurzy učení v přírodě pro děti i pedagogy. Zvu i vás, abyste se třeba během poutní slavnosti po zahradě prošli a podělili se se mnou o postřehy. Grant bude splněný na konci listopadu. Věřím, že akce pořádané pod zvonící a fungování Ekocentra dostanou nový, lepší rozměr.

Jan Horák

PS: NABÍDKA OVOCE

A pod čarou nabízím: Farní zahrada v tomto roce urodila hodně ovoce, jablka, špendlíky a budou jistě i ořechy. Ovcím spadlé ovoce velice chutná, ale kdyby vám přišlo, že ho doma užijete lépe, přijďte si třeba nějakou neděli po mši s košíkem.

PPS: Miloš Kratochvíl se ve čtvrtek 9. 9. stal Živnostníkem roku. Blahopřejeme a jsme hrdí!

NEZNABOZI OŽÍVAJÍ

Po prázdninové pauze se od září opět rozebíhají pravidelné 2. pátky v měsíci, kdy se v Klášterním klubu scházíme nad příběhy z Písma a zkusíme se na ně dívat po svém, bez předem přijatých porozumění a správných výkladů, a snažíme se otevírat tomu, aby k nám mohl Duch skrze příběhy promlouvat ještě jinak než při liturgii nebo když si čteme v Bibli sami. Večery mívají příjemnou neformální atmosféru a jsou otevřené respektujícím setkáním věřících s nevěřícími, starších s mladšími, teologicky vzdělanějších s méně sečtělými: klíčová je otázka, co ten který příběh může říci dnes mně. Uznáváme, že všichni hledáme, všichni jsme na cestě, všichni Boha teprve poznáváme – proto si říkáme Klub neznabohů. Všichni jste zváni.

PUTOVAT S PUTUJÍCÍMI

Po dlouhém čekání, plánování, rušení, váhání a pochybování se skupinka z řad naposledy biřmovaných snad konečně vydá na přelomu září a října na pouť do Říma. Máme v úmyslu navštívit místa, která utvářejí příběh Církve, hodně chodit, posedávat, dívat se, nasávat atmosféru a capuccino. A modlit se. Stejně jako před 5 lety, když jsme putovali s dospívajícími, kteří mezi tím dávno dospěli, nabízíme možnost svěřit poutníkům své modlitby a úmysly. Mohou být anonymní i adresné, více i méně konkrétní, životně důležité i úplně obyčejné. Můžete je napsat na lísteček a vhodit do krabice v kostele, lístečky povezeme s sebou a jejich obsah budeme svěřovat Pánu na apoštolských hrobech, v katakombách i na břehu moře. Pokud budete chtít vědět, kdy a kde se za vás modlíme, připište i telefonní číslo – pošleme vám zprávu a pozdrav.

To je jeden způsob, jak společně putovat na svatá místa. Druhý způsob je, že naplánujeme a uskutečníme farní pouť, otevřenou všem, nejen mládeži. Jeli byste společně do Říma? Nebo někam blíž? Neratov? Tetín? Číhošť? Velehrad? Nebo až

do Jeruzaléma? Napište nám to nebo nám to příležitostně povězte. Nebo – až budete něco svěřovat modlitbám poutníků - přihodte ještě lísteček s poutním návrhem.

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Po náročné sezóně, která proběhla téměř celá online, se těšíme na živá setkávání, běhání a pořívání po zahradě, kostele a klášteře, na živé společenství a hravé poznávání sebe, Pána a církve. V kostele jsou k dispozici přihlášky k vyplnění a podepsání, přihlašovat děti můžete ale i během zahájení **v pátek 8. 10 od 15.30.** (Letos začínáme o týden později, protože budeme v Říme.) Zahájíme opět společnou hrou a modlitbou pro rodiče s dětmi, vítáni jsou ale i kmotři, přátelé a absolventi. Během školního roku bychom podobných setkání pro rodiny rádi podnikli více. Přihlašovat se na náboženství mohou všichni od 5 do 14 let, nebojte se přizvat i kamarády, kteří nejsou právě kostelní, ale rádi si rozšíří obzory.

FARNÍ KÁVA Z NOVÉHO KÁVOVARU

Všichni víme, že farnost je společenství, živý organismus, ne pouhá množina prvků, které se objevují v kostele. Mám radost, že se každý týden na chvíli zapovídá alespoň skupina před kostelem a skupina v klubu, ale rádi bychom si povídali i mimo ustálené skupinky a opět rozjeli pravidelné farní kávy, jak bylo zvykem, **vždy 2. neděli v měsíci po mši**, při kterých je prostor probrat věci, které se nás týkají, nabídnout pomoc nebo si o pomoc říci, vyjádřit svoje potřeby nebo si prostě jen tak pohovořit o tom, jak se kdo má a za co je třeba se modlit. Moje potřeba například je, zase jednou ochutnat ty fantastické punčové pŭlměsíčky paní Krejčové a další znamenité sladkosti z farních trub. Díky sponzorskému daru jednoho z farníků jsme získali nový a mnohem lepší kávovar. Je potřeba vypít mnoho kávy, ať se to s ním naučíme.

Zuzana Horáková

POMNÍK OBĚTEM AKCE KULAK

Na základě prosby předsedy Asociace soukromého zemědělství ČR (ASZ ČR) bych rád pozval všechny farníky na slavnostní odhalení pomníku obětem Akce Kulak. Tento pomník vytváří ASZ ČR u příležitosti sedmdesáti let od začátku akce, která znamenala vysídlení několika tisíc příslušníků selských rodin. Pomník bude odhalen v pátek 17. září na konci lipové aleje na úpatí Řípu v obci Krabčice. Program akce začne zhruba v 10.00 a po vystoupení zástupců ASZ ČR a vybraných politických stran bude pomník požehnán generálním vikářem litoměřické diecéze Martinem Davidkem.

Tomáš Zavadil, ASZ ČR

PROGRAM

- út 14. 9.** Svátek Povýšení svatého kříže, mše v Roudnici v 18.00
- st 15. 9.** Památka Panny Marie Bolestné, mše v Roudnici v 18.00
- čt 16. 9.** Památka sv. Ludmily, mučednice, mše v Roudnici v 18.00
- út 21. 9.** Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty, mše v Roudnici v 18.00
- út 28. 9.** Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa, mše v Roudnici v 18.00
- 29. 9. – 5. 10.** pout' mládeže do Říma
- čt 7. 10.** Památka Panny Marie Růžencové, mše v Roudnici v 18.00
- pá 8.10.** zahájení náboženství pro děti – 15.30, rodiče vítáni
- pá 8. 10.** Klub neznabohů, 18.00 Klášterní klub (téma: Josef Egyptský)
- pá 8. – so 10. 10.** Klub kutilů – stavba boudy pod zvonící
- ne 10. 10.** farní káva
- po 18. 10.** Svátek sv. Lukáše, evangelisty, mše v Roudnici v 18.00

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:
<http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/> Římskokatolická farnost
Roudnice n/L, Komenského 174, www.farnostroudnice.cz,
Facebook/Klasterroudnice